

Murroskolva

Mindre barkplattbagge

Pytho abieticola

Uhanalaisuusluokka (IUCN): silmälläpidettävä (NT)

Luonnehdinta

Murroskolva on litteä, 8–10 mm pituinen, kiiltävän musta kovakuoriainen. Yleinen laakakolva (*P. depressus*) on saman näköinen, mutta väriltään sinertävä tai ruskea. Se ei myöskään ole yhtä kiiltävä. Laakakolva on keskimäärin kookkaampi kuin murroskolva. Lajien vaaleat, litteät toukat, joilla on piikkimäiset perälisäkkeet, voi myös erottaa toisistaan.

Elinympäristö ja levinneisyys

Murroskolva on ikimetsien laji, joka elää toukkana kuolleissa kuusissa. Kuoriainen suosii erityisesti ohuita tuulenmurtokuusia, jotka eivät ole painuneet maata vasten. Sitä voi joskus tavata samoissa kaatuneissa kuusissa laakakolvan ja joskus myös vaarantuneen korpikolvan (*Pytho kolwensis*) kanssa. Murroskolva elää kuitenkin aina puun ohutkuorisessa latvaosassa, joka on selvästi koholla maasta. Toukat elävät useita vuosia samoissa puissa ja niitä voi tavata vielä hyvinkin kuivan kuoren alta.

Murroskolvaa tavataan suurimmassa osassa Suomea lähes kuusen pohjoisrajalle asti. Eteläisimmät havainnot ovat Pirkanmaan pohjoisosista. Lapin eteläpuolella esiintyminen keskittyy Suomenselälle sekä Pohjois-Karjalan ja Kainuun itäosiin.

Nykytila ja uhkatekijät

Murroskolva on uhanalaistunut lahoppuun, kookkaiden puiden ja vanhojen metsien vähenemisen takia. Samat tekijät uhkaavat sitä edelleen.

Hoitosuositukset

Murroskolvan esiintymispaikka tulisi rajata kokonaan metsänkäsittelyn ulkopuolelle. Lähialueilla voi tehdä varovaisia hakkuita, mutta kuolleet ja huonokuntoiset kuuset tulisi säästää. Avoimeen ympäristöön jätetystä lahoppuusta murroskolva ei hyödy.

Lähteet

Rassi, P., Alanen, A., Kemppainen, E., Vickholm, M. & Väisänen, R. 1985. Uhanalaisten eläinten ja kasvien suojelutoimikunnan mietintö. Osa II Suomen uhanalaiset eläimet. Komiteamietintö 1985:43, Ympäristöministeriö, Helsinki. 466 s.

Kuva: Zoological Museum, Biodiversity Unit, University of Turku, CC-BY-4.0, [Laji.fi](https://laji.fi)